

57^ο

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΟ

www.ped-congress.gr

συνέδριο

ΠΑΤΡΑ | 14-16 Ιουνίου 2019

Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών

EA44

Θεματική κατηγορία: Συναφείς ειδικότητες (Οδοντιατρική - Ορθοπαιδική - Ουρολογία - Οφθαλμιατρική - Χειρ - ΩΡΛ)

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΣΘΙΑΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΡΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΣΚΛΗΡΟΥ ΛΕΙΧΗΝΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ευστράτιος Χριστιανάκης¹, Ιωάννης Αλεξάνδρου¹, **Ζωή Νικολουδάκη¹**, Στέλλα Τσαμουδάκη¹, Χριστίνα Σουλίου¹, Αλέξανδρος Βλάχος¹, Ευαγγελία Παπαϊωάννου¹, Γεώργιος Μπουρίκης², Χρήστος Πλαταράς¹, Κωνσταντίνος Βελαώρας¹

1. Γενικό Νοσοκομείο Παιδων Πεντέλης, Π. Πεντέλη, Αττική
2. Γενικό Νοσοκομείο Τζάνειο Πειραιάς, Αττική

Εισαγωγή: Ο σκληρός λειχήνας (ΣΛ) είναι ασυνήθης πάθηση του δέρματος και των βλεννογόνων των έξω γεννητικών οργάνων θηλέων και αρρένων. Στα αγόρια ονομάζεται και βαλανίτις ξηρωτική αποφρακτική και εκδηλώνεται κυρίως με ουλώδη φίμωση (ΟΥΦ).

Σκοπός: Η μελέτη της ταυτόχρονης θεραπευτικής αντιμετώπισης της ΟΥΦ και του ΣΛ με την πλαστική ακροποσθίας χωρίς συρραφή (ΠΑΧΣ).

Υλικό: Την περίοδο 2014-18 αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά 134 παιδιά με ΟΥΦ, ηλικίας 3-16 ετών (μ.ο. τα 9 έτη). Από αυτά τα 75 διεγνώσθησαν κλινικά ότι πάσχουν από ΣΛ. Η ιστολογική επιβεβαίωση της ύπαρξης ΣΛ στις τελευταίες 21 από 34 περιπτώσεις ΟΥΦ, αποδεικνύει την ανάπτυξη του σε προϋπάρχοντα φιμωτικά προβλήματα, ευνοούμενος από το κλειστό και υγρό περιβάλλον.

Μέθοδος: Και στις 75 περιπτώσεις ΟΥΦ παιδιών, έγινε ΠΑΧΣ, σε συνδυασμό με αγωγή στεροειδών, μακρολιδών και μαλακτικών κρεμών προεχειρητικά και μετεχειρητικά. Η εγχείρηση συμπεριελάμβανε διαστολές, ραχιαία επιμήκη τομή της ακροποσθίας, αφαίρεση ουλών, διόρθωση του ουλώδους χαλινού. Τέσσερα παιδιά έκαναν και ουρηθροπλαστική λόγω στένωσης του ουρηθρικού στομίου, ενώ τρία παιδιά έλαβαν περαιτέρω τοπική αγωγή με τακρόλιμους.

Αποτελέσματα: Το πρόβλημα του ΣΛ λύθηκε ταυτόχρονα με την αντιμετώπιση των ΟΥΦ, με διάσωση της ακροποσθίας και πολύ καλά αισθητικά αποτελέσματα. Τρεις επανεγχειρήσεις έγιναν λόγω μη τήρησης των οδηγιών μετεχειρητικά.

Συμπεράσματα: Ο ΣΛ είναι πιο συχνό αίτιο απ ότι πιστευόταν ΟΥΦ στα παιδιά. Η ΠΑΧΣ θεραπεύει την ΟΥΦ και ταυτόχρονα με την έγκαιρη αναγνώριση βλαβών του ΣΛ, συνεχίζεται η κατάλληλη θεραπευτική αγωγή, αποτρέποντας τις απώτερες επιπλοκές του. Διασώζεται η ακροποσθία και οι λειτουργίες της με πολύ καλά αισθητικά αποτελέσματα. Επιβάλλεται η διαχρονική παρακολούθηση των επιβεβαιωμένων ιστολογικά περιπτώσεων.